

ството на Н. И. В. Султанъ Абдулъ Азисъ, комуто Богъ да подари дълги и щастливи дни. Дай Боже.

Впрочемъ Ваше Височество, като изразявами най-смирено сърдечнитѣ си и горѣизложени желанія, оставами ги на блажитѣ Ваши расположения като се надѣвами че неще ни лишити въ честитото си везирувание отъ тѣзи царска милость и сме вѣрни и покорни раби.

На Ваше Височество ний Българитѣ жители на Сливенското градско население.

Сливенъ 1 Януарий 1876 година

Къмъ Негово Височество Великийтъ Везиръ Махмудъ Недимъ паша. (*sic*)

Прошението се подписа отъ 498 души и се испрати до великийтъ везиръ, Махмудъ Недимъ паша. Българското градско население се внадѣжди като гледане, че вѣстницитѣ, по онова време, на дълго и широко се впуснахъ на сериозно разисквание върху поданитѣ прошения. Но всичко се осуети. Въ Скъщата година Турското правителство, въпрѣки исканията на народътъ, издаде заповѣдъ, че военното даждие ще се плаща отъ лица навършили отъ 20 до 40 години, като се пресмѣтване че приближителната цифра за даждие, на всѣкой-единъ отъ податнитѣ, възлѣзъ до 4 л. т.

Зимата се изменяване, надѣждата иоще се провлачаше за нѣкои промѣнения до дѣто не се свърши мѣсець Мартъ; защото Турското правителство въ началото на тозъ мѣсець правяше нѣкои маловажни промѣнения по управлението; за тогава се надѣваше народътъ че ще го огрѣе нѣщо отъ заявленитѣ си искания. До дѣто се очакване за що годѣ чловѣшки правдини, ето ти и неспособнитѣ верги се разхвъргахъ, когато ветхитѣ бакии не бѣха до събрани. Народътъ глѣдаше на всичкитѣ общанія на Турското правителство съ презрѣ-